

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Deres referanse: 02/2515 CNO

Høringsbrevet sendes pr e-post til postmottak@fin.dep.no

Oslo, 12.06.2012

Høring – vurdering av tiltak i markedet for internasjonale betalingskort i Norge

Det vises til Finansdepartementets brev datert 18. april 2012.

Teller AS (Teller) er høringsinstans og vi vil nedenfor uttrykke våre synspunkter på de spørsmålene som Finansdepartementet stiller.

Vi vil innledningsvis kommentere at rapporten fra prosjektgruppen etter vårt syn er grundig og balansert, og at den i det store og hele kommer med fornuftige vurderinger og anbefalinger. Vi støtter imidlertid ikke et forslag om at det bør innføres tiltak som fører til at overveltning av brukerstedsgebyrer til kunden blir enklere. Dette utdypes nedenfor.

Teller er enig med prosjektgruppen i at regulering av brukerstedsgebyret ikke bør finne sted, og er som prosjektgruppen opptatt av at det ikke bør være en særnorsk regulering. Prisregulering vil kunne ha uheldige virkninger som ikke overskues, blant annet knyttet til innovasjon innenfor betalingsløsninger og konkurransen i innløsermarkedet.

Teller er videre enig med prosjektgruppen i at formidlingsgebyret ikke skal reguleres. Konklusjonene på de pågående prosesser i EU må avventes. Det forhold at en EU-domstol 24. mai 2012 avsa dom i disfavør av MasterCard's cross-border interchange og ga EU-kommisjonen medhold i at metode og nivå for fastsettelse av akkurat denne type formidlingsgebyr er konkurransestriddig, endrer ikke på dette. Dommen kan ankes, og inntil videre består den interimordning MasterCard og EU-kommisjonen er enige om. Prosessene i EU bør altså være avklart før norske myndigheter vurderer regulering, slik at vi får en helhetlig lovgivning og forutsigbare rammevilkår på dette området.

Teller har ingen innvendinger mot at innløser pålegges å lagre historiske data for innløsning i minst ti år, og at behovet for reguleringstiltak vurderes på nytt innen fire år.

Til de konkrete spørsmålene har Teller følgende syn:

- 1) Bør det relativt raskt innføres tiltak som fører til at overveltning av brukerstedsgebyr til kunden (betaler) blir enklere? Hvordan bør tiltakene utformes? Hvem bør innføre tiltakene? Og hvem bør følge dem opp?

Konkurransen i det norske markedet, samt de senere års endring i regler, har ført til at nivået på brukerstedsgebyrer har vist en nedadgående trend. Innføring av regelen i Finansavtalelovens § 39b medfører at innløser ikke lenger kan forby betalingsmottakere å ta gebyr eller gi rabatt ved bruk av bestemte betalingsinstrumenter. Videre er innløser gjennom kortselskapenes regler forpliktet til å gi "unblended" pristilbud. Formidlingsgebyrene er offentlige, og innløser er pliktige til å tilgjengeliggjøre satsene for sine kunder.

Prosjektgruppen peker i sin rapport også på dette: både formidlingsgebyr og brukerstedsgebyr for årene 2006-2011 viser en nedgang, og at dette er nogenlunde lik den internasjonale trenden. Brukerstedsgebyret har hatt en sterkere nedgang. Konkurransen har økt de senere år, innløsernes marginer har jevnt over blitt redusert, og prosjektgruppen anbefaler at det ikke iverksettes direkte regulering av nivået på brukerstedsgebyret. Både fordi det vil være en særnorsk regulering, og fordi en direkte prisregulering vil kunne ha uheldige virkninger på innovasjon innenfor betalingsløsninger og for konkurransen i innløsermarkedet.

VISA

MasterCard

AMERICAN EXPRESS

JCB

UnionPay

Part of the Nets Group

Teller AS Hoffsvveien 1E
PB 333 Skøyen
N-0213 Oslo, Norge

Kundeservice +47 815 00 550 ... brukersted@teller.no
Sentralbord +47 815 00 400 ... post@teller.no
Telefaks +47 815 00 401

Foretaksnr 990 224 994
Bankgiro 6001 06 57043
www.teller.no

Spørsmålet om det bør innføres tiltak som gjør det enklere å overvelte brukerstedsgebyret til kunden (betaler) bør ses i denne sammenheng. Undersøkelser, utført blant annet av The Brattle Group (et uavhengig konsultentselskap) i 2008, viser at overveltning av gebyr på bruk av kort fører til større bruk av kontanter. Økonomiske og sosiale fordeler av elektronisk betalingsformidling vil dermed kunne få mindre betydning ved økt bruk av kontanter, samtidig som de negative konsekvensene som mer svart (eller grå) økonomi og mindre innovasjon og nye løsninger innen betalingsformidling blir sterkere. EU-kommisjonen og Den Europeiske Sentralbank, samt Norges Bank og en rekke andre myndigheter har i lengre tid uttalt at kortbetalinger er et mer effektivt betalingsmiddel enn kontanter. Når konsekvensene av overveltning av brukerstedsgebyr antas å være negative, har det heller ingen mening å innføre tiltak som gjør det enklere å overføre gebyret til kortkunden.

Ved å la betalingsmetodene bli behandlet likt vil også hensyn til forutsigbarhet og transparens for kortholdere bli ivarettatt.

Brukersteder står fritt til å velge om det vil tilby kundene sine å betale med internasjonale kort, nasjonale kort eller kun kontanter. Mange av de forretningene som velger å tilby kundene å betale med internasjonale kort opplever en rekke fordeler: valgfrihet for kunder, økt omsetning, oppgjør inn på konto etter kort tid, bedre løsninger for netthandel, tekniske betalingsløsninger som gir gode oppgjørsrapporter for å nevne noen. Disse fordelene har en kostnadsside, slik som det også er en kostnad ved å håndtere kontanter. Det er i denne sammenheng grunn til å påpeke at undersøkelsen Virke viser til ble foretatt kort tid etter at lovendringen om brukerstedenes valgfrihet ble innført, slik at muligheten til overveltning av gebyr på det tidspunkt neppe var godt kjent. Når det fremdeles er relativt liten utbredelse av overveltning kan det like mye være et uttrykk for at brukerstedene ser seg tjent med ikke å gjøre det, som at det er vanskelig på grunn av teknologi eller andre forhold.

Fra vårt danske søsterselskap har Teller erfaring med at en teknisk løsning lar seg relativt enkelt innføre, dersom det er ønskelig fra brukerstedenes side. Det er derfor ikke noe behov for å innføre tiltak som gjør overveltning lettere. De forretningene som ønsker en løsning kan selv skaffe seg dette. Det skal videre bemerkes at i Danmark er det mindre enn 3 % av forretningene (av Tellers kunder) som har valgt å overvelte gebyret, selv om tekniske løsninger for dette er lett tilgjengelig. For ordens skyld skal det bemerkes at det danske markedet ligner på det norske i den forstand at begge markedene er på toppen når det gjelder antall betalingskorttransaksjoner og at begge land har nasjonale kort som står for brotparten av kortomsetningen (DanKort og BankAxept).

Dette viser at det ikke alene er tale om "å gjøre det enklere", men like mye hva forretningen ønsker. Hva gjør de andre forretningene, hvordan sikrer forretningen seg høyest mulig omsetning, er forretningen villig til å risikere å få mer kontanter som skal håndteres? Valgfriheten og muligheten for forretningene har bør håndteres av forretningene selv uten at myndighetene iverksetter tiltak. Innføring av tiltak som fører til at det blir enklere å foreta overveltning av brukerstedsgebyr vil være en inngripen i et velfungerende marked som ikke bør forekomme.

- 2) Er det fornuftig å avvente en konklusjon i EU om regulering av formidlingsgebyret før departementet eventuelt iverksetter andre regulerende tiltak for internasjonale betalingskort i det norske markedet?

Prosjektgruppen peker i sin rapport på at innføring av en direkte regulering av formidlingsgebyret vil by på betydelige utfordringer. Fastsettelse av riktig nivå er en ting, en annen ting er at markeder for betalingskorttjenster og betalingstjenester er i stadig utvikling. Hvis det skal vurderes å gjøre noe med formidlingsgebyret, bør det vurderes hvilke kostnadselementer hos brukerstedene som bør inngå i grunnlaget for fastsettelsen av gebyret. Som prosjektgruppen påpeker bør en slik vurdering skje i dialog med kortselskapene.

Det er allerede diskusjon mellom myndighetene i EU og kortselskapene Visa og MasterCard på dette området. Som nevnt innledningsvis bør de løpende saker/prosesser i EU finne sitt utfall før norske myndigheter iverksetter regulerende tiltak. Teller deler prosjektgruppens oppfatning om at det vil være uheldig å starte et særnorsk reguleringsarbeide nå mens prosessene i EU pågår. Dette arbeidet er høyst relevant for Norge. Vi støtter også synspunktet om at risikoen for feilregulering tilsier at det er ikke gitt at en eventuell regulering i større grad vil medføre at formidlingsgebyrene settes til et mer samfunnsøkonomisk gunstig nivå – gitt at nivået ikke er riktig i dag. Bruk av metoder er omstridt, og det vil være lite hensiktsmessig om Norge skulle innføre en annen metode enn EU. De fleste argumenter peker derfor i retning av å avvente en konklusjon i EU. Et eventuelt argument for å iverksette regulering nå måtte være å skape klarhet forholdsvis raskt. Vi vil da peke på at det ikke synes å være

noe uklart i Norge all den tid formidlingsgebyrene er kjent og viser en nedadgående trend, og heller ikke er konkurransestriddig. En særskilt regulering i Norge vil uansett bli arbeids- og tidkrevende, og sannsynligvis ikke ferdig før utfallet av prosessene i EU er klare. Prosjektgruppen peker på at først når rettsavgjørelsene i EU er ferdige er det mulig å se om konkuranselovgivningen er egnet som reguleringsinstrument for formidlingsgebyret. Teller er enig i dette.

Dersom det er spørsmål til ovenstående ber vi om at Kari Sofie Bjørnsen (ksbj@teller.com, 900 90 313) kontaktes.

Vennlig hilsen
For Teller AS

Kari Sofie Bjørnsen
Senior Vice President Business Affairs